

Aantekeningen bij de preek van ds. René van Loon

Voorafgaand aan de preek zijn uit de Bijbel Jesaja 25:6-9 en Matteüs 22:1-14 gelezen. In de preek is verwezen naar Openbaring 19. Deze teksten heb ik gekopieerd uit de NBV21.

Het feestmaal op de Sion

⁶Op deze berg richt de HEER van de hemelse machten voor alle volken een feestmaal aan: uitgelezen gerechten en belegen wijnen, een feestmaal rijk aan merg en vet, met pure, rijpe wijnen.

⁷Op deze berg vernietigt Hij de sluier waarmee alle volken omhuld zijn, het kleed dat alle volken bedekt.

⁸Voor altijd doet Hij de dood teniet.

God, de HEER, wist de tranen van elk gezicht, de smaad van zijn volk neemt Hij van de aarde weg – de HEER heeft gesproken.

⁹Op die dag zal men zeggen: 'Hij is onze God!

Hij was onze hoop: Hij zou ons redden.

Hij is de HEER, Hij was onze hoop.

Juich en wees blij: Hij heeft ons gered!' (Jesaja 25:6-9)

¹Daarop vertelde Jezus hun opnieuw een gelijkenis:

²Het is met het koninkrijk van de hemel als met een koning die een bruiloftsfeest gaf voor zijn zoon.

³Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden voor de bruiloft bijeen te roepen, maar die wilden niet komen.

⁴Daarna stuurde hij andere dienaren op pad met de opdracht: "Zeg tegen de genodigden: 'Ik heb het feestmaal bereid, ik heb mijn stieren en het mestvee laten slachten. Alles staat klaar, kom dus naar de bruiloft!'"

⁵Maar ze negeerden hen en vertrokken, de een naar zijn akker, de ander naar zijn handel.

⁶De overigen namen zijn dienaren gevangen, mishandelden en doodden hen.

⁷De koning ontstak in woede en stuurde zijn troepen eropaf, hij liet de moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken.

⁸Vervolgens zei hij tegen zijn dienaren: "Alles staat klaar voor het bruiloftsfeest, maar de genodigden waren het niet waard.

⁹Ga daarom naar de toegangswegen van de stad en nodig voor de bruiloft iedereen uit die je tegenkomt."

¹⁰De dienaren gingen de straat op en brachten alle mensen die ze tegenkwamen bijeen, zowel goede als slechte. En de bruiloftszaal vulde zich met gasten voor de maaltijd.

¹¹Toen de koning binnenkwam om te zien wie er allemaal aanlagen, zag hij iemand die geen bruiloftskleed droeg,

¹²en hij vroeg hem: "Vriend, hoe ben je hier binnengekomen terwijl je niet eens een bruiloftskleed aanhebt?" De man wist niets te zeggen.

¹³Daarop zei de koning tegen zijn hofdienaars: "Bind hem aan handen en voeten en gooi hem eruit, in de uiterste duisternis, waar men jammert en knarsetandt."

¹⁴Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren.' (Matteüs 22:1-14)

⁵Vanaf de troon klonk een stem, die zei: 'Loof onze God!

Laten al zijn dienaren die ontzag voor Hem hebben, groot en klein, Hem loven!'

⁶Toen hoorde ik iets als een stem van een grote menigte, van geweldige watermassa's en van krachtige donderslagen zeggen: 'Halleluja! De Heer, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap op zich genomen.

⁷Laten we blij zijn en jubelen, laten we Hem de eer geven! Want de bruiloft van het lam is gekomen en zijn bruid staat klaar.

⁸Zij mag zich kleden in zuiver, stralend linnen.' Want dit linnen staat voor al het goede dat gedaan is door de heiligen.

⁹Toen zei hij tegen mij: 'Schrijf op: "Gelukkig zijn zij die voor het bruiloftsmaal van het lam zijn uitgenodigd."' En hij vervolgde: 'Wat God hier zegt, is betrouwbaar.' (Openbaring 19:5-9)

De met **geel** gemarkeerde teksten komen in de preek terug. Ook in de preek heb ik deze geel gemarkeerd.

Het gedeelte uit de preek dat mij zeer aansprak en mij bevestigde in mijn lezen van de Bijbel heb ik lichtblauw gemarkeerd.

Hieronder is de preek te vinden met de gemarkeerde teksten.

De preek begint op een nieuwe bladzijde om de lay-out van de preek te behouden.

1. De geschiedenis loopt uit op een feest!

Stel je voor dat je werd uitgenodigd door Koning Willem-Alexander en Koningin Máxima voor de bruiloft van Prinses Amalia en haar echtgenoot. Als je ook maar éniërszins de mogelijkheid zou hebben, zou je daar toch een dag voor vrijmaken? Als je ook maar éniërszins de mogelijkheid hebt, maak je daar toch graag een dag voor vrij. Want ja, zoiets dat is toch iets volstrekt unieks, *once in a lifetime*. Weet u wat ik zo opmerkelijk vindt? Dat het einddoel van de geschiedenis in de Bijbel wordt getekend niet als een groot, geheimzinnig, donker gat; en ook niet als een afschuwelijke afgrond; niet als een vreselijke natuurramp, een enorme meteoriet die alles verwoest, of een kernramp, of een tsunami... De Bijbel zegt wel duidelijk: 'Er gebeuren rampen, er zijn oorlogen en aardbevingen, die zullen ook in kracht toenemen.' Maar het einddoel is niet een enorme catastrofe. Het einddoel is zelfs niet het laatste oordeel. Nee, het einddoel ligt voorbij dat laatste oordeel. Het einddoel is... een feest! Het wordt al aangekondigd door de profeet Jesaja, meer dan zeven eeuwen voor Christus. We hebben het gelezen, **Jesaja 25: 6**: 'Op deze berg (de berg Sion, waar Jeruzalem op ligt) richt de HEER van de hemelse machten voor alle volken een feestmaal aan: uitgelezen gerechten en belegen wijnen, een feestmaal rijk aan merg en vet, met pure, rijpe wijnen.' En ook aan het éind van de Bijbel, in het boek Openbaring, wordt opnieuw gesproken over een feest, **Openbaring 19: 9**. Daar vertelt de apostel Johannes over een engel die in een visioen tegen hem zegt: 'Schrijf op: "Gelukkig zijn zij die voor het bruiloftsmaal van het Lam zijn uitgenodigd."' Het Lam, dat is Jezus, die Zichzelf heeft opgeofferd aan het kruis, als een Offerlam. Dus daar, in Openbaring 19, gaat het over God Zelf, die een bruiloftsmaal klaarmaakt voor Zijn Zoon Jezus, die gaat trouwen met Zijn bruid, dat is Zijn gemeente, dat zijn alle mensen die in Hem geloven. En ook in het verhaal van Jezus gaat het over een koning, die een bruiloft voorbereidt voor zijn zoon. Die zoon, daarmee bedoelt Jezus dus Zichzelf. Dát is waar de geschiedenis op uitloopt: op een feest! God is zó royaal, zó uitnodigend! Het is ook echt een féést om God te mogen kennen en om met Hem te mogen leven. Zelfs al ga je door héél moeilijke tijden, het is zó bijzonder om elke dag weer alles met Hem te kunnen bespreken, en om te merken dat Hij voor je zorgt.

2. Wie neemt de uitnodiging aan?

Dát is dus waar het allemaal naartoe gaat, naar een feest! En voor dat feest worden mensen uitgenodigd, natuurlijk! En wie zou niet willen komen, in het paleis van de Koning, om daar aan te schuiven? Ja, en toch loopt het hiérop vast. Vers 3: 'Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden voor de bruiloft bijeen te roepen, maar die wilden niet komen.' Hè? Lees je dat goed? 'Zij wilden niet komen.' Hoezo niet? Waarom niet? Het staat er niet bij. Maar wat ze ook gedacht hebben: ze komen niet! Wat bedoelt Jezus hiermee? Wie zijn die genodigden die niet willen komen? De meeste bijbeluitleggers zijn het met elkaar eens: dat zijn met name de Joodse leiders. God stuurde Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld, de Messias waar het Joodse volk al éeuwenlang naar uit keek. Maar toen Hij op aarde leefde, wilden de Joodse leiders niets met Hem te maken hebben. Ze scholden Hem uit voor 'veelvraat' en 'wijnzuiper', en nog veel erger: op het moment dat Jezus deze gelijkenis vertelt, hebben de Joodse leiders al volop plannen gemaakt om Hem te laten doden. Ze willen niets met Jezus te maken hebben, niets! Net als die bruiloftsgasten die niet komen: ze willen niets met de zoon van de koning te maken hebben. En het wordt nog erger! Vers 4 tot 6: 'Daarna stuurde hij andere dienaren op pad met de opdracht: "Zeg tegen de genodigden: 'Ik heb het feestmaal bereid, ik heb mijn stieren en het mestvee laten slachten. Alles staat klaar, kom dus naar de bruiloft!'" Maar ze negeerden hen en vertrokken, de een naar zijn akker, de ander naar zijn handel. De overigen namen zijn dienaren gevangen, mishandelden en doodden hen.' Je zou zeggen: 'Dit is pure waanzin!' Je krijgt een geweldige uitnodiging,

en je doodt de boodschappers! Dit is zó ongehoord! Maar het is wel gebeurd! De Joodse leiders hebben al vaker profeten van God vermoord, en nu staan ze op het punt om Jezus te vermoorden, de Zoon van God Zelf! Het is alsof Jezus hen met dit verhaal nog éven een spiegel voorhoudt, een ernstige waarschuwing: 'Wéét wat je gaat doen!' Maar ze gaan door en Jezus wórdt gekruisigd... En nu kunnen wij natuurlijk wel met het vingertje gaan wijzen naar de Joodse leiders van toen. Maar het volk Israël staat altijd in de Bijbel model voor de héle mensheid. Daarom beleven we vandaag ook de Israëlzondag. Niet omdat we allemaal fan moeten zijn van de Israëlische regering, maar omdat we gedenken dat God trouw is aan Zijn volk Israël, ook als dat volk fouten maakt. Want God

laat in Israël zien hoe trouw Hij is aan álle mensen! Omgekeerd geldt het ook: de weerstand in Israël tegen Jezus laat ook iets zien van de weerstand in ons allemaal tegen Jezus. Blijkbaar is er iets in ons dat Hem niet wil. Iets in ons verzet zich tegen de uitnodiging voor Zijn grote feest. Wat is dat toch? Waar zit die weerstand? Weet u het? Zou het zo zijn dat we er niet goed tegen kunnen: tegen die volmaaktheid van God, Zijn goedheid, Zijn volkomen rechtvaardigheid? Ik sprak een keer op een begrafenis over de hemel: dat het daar altijd goed is, geen leugen meer,

geen bedrog, geen tranen, geen pijn. En iemand zei: 'Mmmm, saai.' Is dat het? Dat je altijd wordt getriggerd door wat fout is, door wat slecht is, het spannende van overspel, of diefstal, of bedrog...? Wat is het, waardoor je níét gaat naar die bruiloft? Of wekt die Koning irritatie op omdat hij Kóning is? En komt hij zo aan jouw eigen koninkrijkje? Wat er hier gebeurt, in dit verhaal, dat álle gasten het laten afweten, dat er zelfs staat: 'ze negeerden hen en vertrokken, de een naar zijn akker, de ander naar zijn handel', dat is zó ongehoord! Voor óns geldt dat al, hier in het westen, laat stáán in het Midden-Oosten, waar gastvrijheid en beleefdheid zó enorm belangrijk zijn. De reactie van de koning komt op óns ontzettend bruut over, maar voor de tijdgenoten van Jezus was dit volstrekt normaal en rechtvaardig. Vers 7: 'De koning ontstak in woede en stuurde zijn troepen eropaf, hij liet de moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken.' Dat laatste moet voor de Joodse leiders hard aangekomen zijn. Want hún stad, dat was Jeruzalem, dat was hun grote trots! De stad van God, met de tempel! Maar Jezus waarschuwt hier opnieuw: 'Jullie stad is niet veilig...' En inderdaad, in het jaar 70 staken de Romeinen Jeruzalem in brand, precies zoals Jezus hier zegt.

3. De uitnodiging gaat verder, God is zó royaal!

En dan gaat het verhaal verder, vers 8: 'Vervolgens zei hij tegen zijn dienaren: "Alles staat klaar voor het bruiloftsfeest, maar de genodigden waren het niet waard. Ga daarom naar de toegangswegen van de stad en nodig voor de bruiloft iedereen uit die je tegenkomt." De dienaren gingen de straat op en brachten alle mensen die ze tegenkwamen bijeen, zowel goede als slechte. En de bruiloftszaal vulde zich met gasten voor de maaltijd.' Wat gebeurt hier? Wat bedoelt Jezus? Waar het hier over gaat, dat is de manier waarop het Evangelie de wereld in gegaan is. De Joodse leiders moesten niets van Jezus weten. In Jeruzalem werden de eerste christenen keihard vervolgd. En wat gebeurde er toen? De christenen vluchtten weg, alle kanten op, en zo ging de boodschap van Jezus naar de andere volken. Overal werden mensen christen, uit allerlei volken. Doordat het volk Israël massaal Jezus afwees, ging de uitnodiging verder, naar de heidenvolken, zoals ook wij zijn! Alle niet-Joden worden in de Bijbel heidenen genoemd. In de brief die Paulus later schreef aan de gemeente in Rome gaat het ook over die afwijzing van Jezus, die afwijzing door Zijn eigen volk Israël. Paulus zegt dan: 'Israël heeft in meerderheid de boodschap van Jezus afgewezen, en dáardoor is het Evangelie naar alle heidenvolken gegaan. Maar aan het eind, als de volheid van die heidenvolken binnengegaan is, dan zal die boodschap toch óók weer terugkomen bij Israël, als een boemerang vol zegen. Hij zegt in Romeinen 11: 25: 'Een deel van Israël is onbuigzaam geworden, en dat blijft zo totdat de andere volken voltallig zijn toegetreden. Dan zal heel Israël

worden gered.' Kijk, daar heb je die trouw van God! Merk je het? God wil dat die boodschap verder gaat! Hij wil dat die hele bruiloftsmaal vol raakt! En er is altijd nog meer plek! Altijd! Ook voor u, voor jou, en ook voor je familieleden, en ook voor je vrienden en ook voor je collega's, en ook voor je burens, voor iedereen! Hoor je dat? Er is plaats voor iedereen! Vers 10: 'De dienaren gingen de straat op en brachten alle mensen die ze tegenkwamen bijeen, zowel goede als slechte.' Kijk, 'goede mensen', dat begrijp ik. Maar 'slechte mensen'... Ja, die ook! Weet je, er is niemand zó royaal als deze Koning! Deze hemelse Koning, God Zelf! Het woordje 'royaal', weet je wat dat betekent? Dat betekent 'koninklijk'! *Royal*! Zijn feest is echt een groot feest! Ik weet niet hoe het in uw leven is, hoe die boodschap bij jou is terechtgekomen. De dienaren in het verhaal van Jezus gaan op weg, alle kanten op. Misschien waren het je ouders die het je vertelden, over Jezus, en over Zijn liefde voor mensen. Dat Hij ook jou kent en naar je gebed luistert. Misschien was het een juf op school, of een meester. Misschien waren het de burens, waar je weleens bleef eten en die dan een verhaal uit de Bijbel gingen lezen. Misschien heb je de boodschap opgepikt via een podcast, of van een influencer, of door muziek die je raakte. Misschien was je bij de bruiloft van een collega, en kwam je zo in een kerkdienst. God heeft héél veel manieren om je te bereiken.

Een week of drie geleden las ik een interview met Gabriël Anthonio (zie foto). Hij is hoogleraar sociologie van leiderschap, organisaties en duurzaamheid aan de Rijksuniversiteit Groningen. Vorig jaar was hij bij ons te gast in de Laurenskerk in Rotterdam en hield hij een indrukwekkende toespraak. Het interview stond in het *Nederlands Dagblad*.

Gabriël Anthonio vertelt dat hij uit een kunstzinnig gezin komt, waarin geloof niet aan de orde was. Hij zegt: 'We woonden in een bouwvallig boerderijtje in Paterswolde. Ik heb als kind een poos met laarzen naast mijn bed geslapen, omdat de kamer blank kwam te staan als het regende. "Dat ben van die aparten", werd er over ons gezegd in de boerengemeenschap waar we woonden. De Drentenaren moesten lachen om hoe we eruitzagen. Mijn ouders kochten bijvoorbeeld klompen en die verfden ze dan blauw en roze. Er heerste thuis een cultuur van vrijheid en dwarsigheid.' En de hemelse Vader zag de jonge Gabriël en wilde ook hem uitnodigen voor het feest. Hoe? Niet via een juf of een meester, niet via een vriend, maar via twee bijzondere dromen. Ik lees het voor: 'Het klinkt misschien bizar, maar toen ik een jaar of negentien was, heb ik twee dromen gehad die mij confronteerden met de staat waarin ik leefde. De eerste droom was een soort nachtmerrie en toonde mij de duisternis waarin ik leefde. De tweede droom kreeg ik nadat ik was begonnen met bidden. Ik zag mezelf in een prachtig landschap staan, de duisternis was verdwenen. Ik was nogal stoer en negeerde emoties altijd. Maar deze dromen raakten een diepere laag in mijn leven. Na de eerste droom heb ik mijn ouders gevraagd of ze misschien ergens een bijbel hadden. In het stoffige exemplaar dat ze tevoorschijn haalden, ontdekte ik het Onze Vader. Dat las ik vervolgens elke avond voor mezelf. Ik begreep de woorden niet, maar op een of andere manier gaf dat gebed mij rust.' Besef je dat God ook jou roept? Zelfs al heb je nog nooit een bijzondere droom gehad. Misschien zeg je: 'Ik kan me niet herinneren dat Hij me ooit geroepen heeft.' Nee, Hij roept jou nú! Nú! Vandaag is die uitnodiging speciaal voor jou! De uitnodiging voor het feest! Dit is jóuw dag! Je zegt misschien: 'Ja, maar... hoe moet dat dan? Hoe kom ik daar? En wat moet ik aantrekken?' Weet je, het staat er niet bij, maar iedereen in de tijd van Jezus wist hoe dat werkte: als je naar een feest ging in het paleis, dan kreeg je dáár je feestkleden. Daar zorgde de koning

voor! Je hoefde je niet druk te maken over kleren, nee, er hing een prachtig gewaad voor je klaar.

4. Jezus geeft je feestkleding, aanvaard Gods voorwaarden!

En daarom is het ook zo bizar dat er daar in die feestzaal iemand is, die géén feestkleden aanheeft. Hoe kan dat? Ze worden je aangeboden! Je hoeft er niets voor te doen! **De koning zegt verbaasd, in vers 12: 'Vriend, hoe ben je hier binnengekomen terwijl je niet eens een bruiloftskleed aanhebt?'** En dan staat er: 'De man wist niets te zeggen.' Hij viel helemaal stil. Voor dit gedrag is maar één verklaring: deze man was te trots om zijn eigen kleren te verwisselen voor de kleren van de koning. Iedereen kon ze wel aantrekken, maar hij niet! En als dat gebeurt, dan zegt de koning: **'Weg jij! Jij wilt er niet bij horen? Dan hóór je er ook niet bij.'** Wat bedoelt Jezus met dit nare eind van zijn verhaal? Weet je wat Hij wil zeggen? Als jij bij God wilt horen, dan zul je moeten beseffen dat je andere kleren nodig hebt om in Zijn Koninkrijk te kunnen leven. Jouw kleren, mijn kleren, die zitten vol scheuren en vlekken. God zij dank mogen we goede dingen doen, maar we hebben ook fouten en gebreken. We zijn mensen met zonde en schuld voor God. En precies daarvoor kwam Jezus. Hij nam onze zonden op Zijn schouders en ging ermee naar het kruis. Hij betaalde al onze rekeningen bij God. En Hij zegt: 'Geef Mij maar jouw vuile kleren, je kapotte kleren, Ik geef je feestkleding, zuiver, nieuw, blinkend wit.' Die man, daar in de zaal, die wil bij God horen op zijn eigen voorwaarden. Maar dat kan niet. En het is goed om daar over na te denken: wil jij christen zijn op Gods voorwaarden, of op jouw eigen voorwaarden? Wil jij zélf bepalen wat je wel doet, wat je niet doet? Of buig je voor je Koning, en zeg je: 'Heer, leer mij Uw weg?'

Gabriël Anthonio vertelt hoe hij leerde dat hij Jezus nodig had, dat hij als het ware nieuwe kleren nodig had. Ook nadat hij was gaan bidden was hij bepaald nog geen gemakkelijk mens. Hij zegt: 'In de stad was ik echt een mannetje; ik raakte geregeld in vechtpartijen verzeild. Op een zaterdagavond ontmoette ik een meisje die tegen half één zei dat ze echt naar huis moest omdat ze de volgende dag naar de kerk ging. Ik werd nieuwsgierig en zei dat ik daar ook weleens heen wilde. De volgende dag ben ik met haar meegegaan naar die evangelische gemeente in Groningen. De boodschap – Jezus is voor jou gestorven – raakte me diep. Ik heb best wat vechtpartijen meegemaakt en zag dat veel mensen wegliepen als het spannend werd. Ik dacht: wow, Jezus is niet weggelopen toen het erop aankwam. Hij heeft heel zijn missie volbracht. Als Hij voor mij is blijven staan omdat Hij van me houdt, dan wil ik wel bij Hem horen. Op die dag kwam ik tot geloof.' Dat is het: Jezus stierf voor jou. Hij geeft je nieuwe kleding, de kleding die past bij een bruiloft. **'Velen zijn geroepen,' zegt Jezus tenslotte in vers 14, 'maar slechts weinigen uitverkoren.'** Op die zin heb ik veel lopen kauwen. 'Velen zijn geroepen', dat is wel duidelijk in het verhaal van Jezus. Al die mensen die niet kwamen, maar ook die wél kwamen. **'Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren.'** **Wat is dat dan, uitverkoren zijn?** Ik heb weleens gedacht dat God uit de hemel naar mensen keek en zei: 'Die wel, die niet, die wel, die niet.' En als je aan zo'n God denkt, dan is dat vreselijk. Pure willekeur. Maar wat zegt Jezus Zelf? Wanneer ben je uitverkoren? Nou, lees gewoon wat er staat: als je bent uitgenodigd voor de bruiloft en je doet twee dingen: je gaat, en je aanvaardt die prachtige feestkleding die Jezus jou aanbiedt. En als je dán in de bruiloftsmaal zit, dan mag je het weten, vol verbazing: 'Ik ben uitverkoren! Wat een wonder...'

Is je leven dan altijd makkelijk? Nee, zeker niet. Gabriël Anthonio vertelt over zijn zoon, die een verstandelijke beperking heeft en autistisch is. Gabriël en zijn vrouw hebben vaak veel vragen. Maar hij zegt: 'Boven in het huis heb ik mijn eigen plek om stil te worden en waar ik God mag zoeken. Mijn bijbel ligt er en een dagboek van de evangelist Oswald Chambers. Ik heb elke keer in mijn leven Gods hand mogen ervaren, ook toen ik nog niet wist dat Hij bestond en aanwezig was.' Gods hand, die is er ook in uw leven, in jouw leven. En die hand wijst vooruit, naar het feest, het grote feest, de bruiloft van het Lam. Je bent van harte welkom! Amen.

Aantekeningen bij de gemarkeerde teksten.

Gods einddoel is het feest. Dat einddoel ligt voorbij het laatste oordeel.

Deze twee zinnen passen goed bij elkaar als het laatste oordeel uitloopt op een feest, als iedereen krijgt wat hij verdiend heeft. De betrokkenen zullen van harte instemmen met de uitkomst van dat laatste oordeel als het recht heeft gezegevierd.

Christenen geloven dat God zal oordelen over de levenden en de doden. Zowel de levenden als de doden zullen een onsterfelijk lichaam ontvangen en met dat prachtig herstelde lichaam voor Gods troon verschijnen.

Christenen geloven ook dat het huidige lichaam sterfelijk is, maar dat ieders geest, het innerlijke leven van ieder mens, eeuwigheidswaarde bezit.

Voor deze geloofswaarheden citeer ik uit De Nederlandse Geloofsbelijdenis.

Deze eindigt in art. 37 weliswaar met het laatste oordeel, maar dat is niet Gods einddoel. Gods einddoel is het feest.

Maar laten we eerst het slot van de Nederlandse Geloofsbelijdenis lezen:

Terecht is daarom de gedachte aan dit oordeel schrikwekkend en angstaanjagend voor de slechte en goddeloze mensen¹¹, maar de rechtvaardigen en uitverkorenen verlangen er vurig naar en putten er rijke troost uit. Hun verlossing zal dan immers helemaal voltooid worden en zij zullen dan de vruchten van hun moeitelijke arbeid ontvangen¹². Hun onschuld zal dan door allen worden erkend en zij zullen zien de verschrikkelijke manier waarop God Zich wreekt op de goddelozen, die hen in deze wereld getiranniseerd, verdrukt en gekweld hebben¹³. Die zullen tot erkenning van hun schuld gebracht worden, door het getuigenis van hun eigen geweten. **Zij zullen wel onsterfelijk worden, maar alleen om gepijnigd te worden in het eeuwige vuur¹⁴, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is¹⁵** (Matt. 25:41).

De gelovigen en uitverkorenen daarentegen zullen gekroond worden met heerlijkheid en eer. De Zoon van God zal hun naam belijden voor God, zijn Vader (Matt. 10:32), en zijn uitverkoren engelen¹⁶, en God zal alle tranen van hun ogen afwissen¹⁷ (Openb. 21:4). Dan zal blijken dat hun zaak, die nu door veel rechters en overheden als ketters en goddeloos veroordeeld wordt, de zaak van de Zoon van God is. En als een genadige beloning zal de Heer hun zo'n heerlijkheid doen bezitten als in het hart van een mens nooit zou kunnen opkomen¹⁸.

Daarom verwachten wij die grote dag met sterk verlangen, om ten volle te genieten de beloften van God in Jezus Christus, onze Here.

Ik heb al de tekstverwijzingen weggelaten, want die zijn gemakkelijk te achterhalen. Waar het mij nu om gaat, is dat de teksten die René van Loon in zijn preek noemt, daar niet bij staan.

Het bijbelse beeld is kennelijk groter en ruimhartiger dan in de Nederlandse Geloofsbelijdenis onder woorden is gebracht.

Als we beide gedachten samenvoegen, dan zullen de levenden en de doden getooid met een schitterend onsterfelijk lichaam, maar met een geest die stamt uit hun oude leven, voor Gods troon verschijnen. Die oude geest bevat talloze herinneringen uit het oude leven, goede en kwade herinneringen. Die oude geest herbergt ook de geloofsopvattingen die we tijdens dit leven ons eigen hebben gemaakt. Voor christenen betekent het geloof in Christus een vrijspraak, en hen wacht een beloning op grond van wat de Heilige Geest in hen heeft bewerkstelligd.¹ Voor de gelovigen in Christus loopt het laatste oordeel altijd goed af.

De ongelovigen wacht volgens de Nederlandse Geloofsbelijdenis het eeuwige vuur dat voor de duivel en zijn engelen bereid is. (zie hierboven de tekst van artikel 37)

Op mijn website [Paradijsthesen](#) heb ik meerdere pogingen gedaan om dit aan te vullen met het idee dat God straft om te helen. Het komt goed.

Al schrijvende groei ik in mijn argumentatie. Daarom verwijs ik hiervoor naar de drie laatste pagina's die daarover gaan, te weten:

- [Gods oordelen – Paradijsthesen](#)
- [Het einde van de hel – Paradijsthesen](#)
- [De weg van VREDE – Paradijsthesen](#)

In het boek van Reinier Sonneveld trof mij het idee dat de uit de dood opgestane mensen nog duizenden kansen krijgen. Want zij zullen als mens opstaan en dus keuzes kunnen en moeten maken.² Zij zullen zich voor Gods troon moeten verantwoorden en daarbij zullen zij zich herinneren wat voor kwaad zij zichzelf en anderen hebben aangedaan.

In het Oude Testament heb ik de goede God leren kennen als de God die straft om te helen. God straft om zijn heilsplan door te zetten, om de wereld te redden.

Uiteindelijk zal God ieder recht verschaffen.

Wie onevenredig zwaar is getroffen, zal zeker compensatie ontvangen. Denk aan Job.

Hiermee sluit ik dit punt af, omdat op mijn website³ hierover genoeg te vinden is.

¹ Heidelbergse Catechismus Zondag 24, vraag en antwoord 63

² Zie: *Het einde van de hel* van Reinier Sonneveld; Bijlage 3, **Kunnen we na onze dood veranderen en groeien?** Blz. 223-228

³ Zie: [Job-gelezen-met-een-doxologische-leesbril.pdf](#)

Hoe kan het dat iemand zonder feestkleding aan in de bruilofszaal kan komen?

Is dit zo'n gelijkenis van Jezus waar het draait om de waarschuwing?

In het echt zal dit niet gebeuren, want de bruilofszaal wordt immers bewaakt door engelen.

Ik zie namelijk de bruilofszaal als het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel zal neerdalen. Op de aarde aangekomen zal bij elke poort een engel staan om ieder die niet ingeschreven staat in het boek van het Leven tegen te houden.⁴

Openbaring 21

[12] Ze had een grote, hoge muur met twaalf poorten en bij elke poort stond een engel. Op de poorten waren namen geschreven: de namen van de twaalf stammen van Israëls zonen.

²⁷Maar alles wat verwerpelijk is en iedereen die zich met gruwelijke dingen en leugens inlaat, komt de stad niet binnen, alleen zij die in het boek van het leven staan, het boek van het lam.

Maar dit is slechts een enkel beeld. We kennen ook het beeld uit Matteüs 25, waar de schapen van de bokken worden gescheiden. Daar is niet het geloof het criterium van het scheiden, maar de goede werken. Wie goed gedaan hebben, zijn voor Christus zo van waarde dat Hij oordeelt dat zij dat vóór Hem gedaan hebben. Wie goed doet, wordt behouden. Zo lijkt het.

Ik denk dat die uitverkoren schapen wel het nieuwe Jeruzalem in mogen, maar daar wel de bruiloftskleren moeten aantrekken. Dit, door van de bladeren van de levensboom te eten en zich te reinigen in de rivier die van Gods troon uitgaat.⁵ Wie dit niet doet, wordt het nieuwe Jeruzalem uitgezet.

De koning zegt dan: 'Weg jij! Jij wilt er niet bij horen? Dan hóór je er ook niet bij.'

Vervolgens denk ik mee over:

'Velen zijn geroepen,' zegt Jezus tenslotte in vers 14, 'maar slechts weinigen uitverkoren.' Op die zin heb ik veel lopen kauwen. 'Velen zijn geroepen', dat is wel duidelijk in het verhaal van Jezus. Al die mensen die niet kwamen, maar ook die wél kwamen. 'Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren.' Wat is dat dan, uitverkoren zijn?

René van Loon heeft op deze tekst lopen kauwen. Ik denk dat de Bijbel twee brandpunten heeft. De eerste: de komst van de Messias als de lijdende knecht van de HEER. Als tweede: de terugkomst van de Messias als Koning, Rechter en Hogepriester.

⁴ Openbaring 21:12

⁵ Openbaring 22:1-2

Een ellips kent twee brandpunten, waarbij je van het ene brandpunt veel kan afleiden over het tweede brandpunt. Zo eenvoudig ligt het met Gods heilsplan niet. Ik spreek slechts over twee brandpunten, omdat ze met elkaar samenhangen. Omdat we ons niet al te veel moeten focussen op het eerste, meest bekende brandpunt. Maar vooral op het tweede brandpunt, wat meer zegt over de toekomst. Die toekomst is niet uitsluitend getekend in de profetieën die nog in vervulling moeten gaan. Maar ook in onder andere de teksten die René van Loon in zijn preek aanhaalt.

Op mijn website noem ik de tijd tussen Jezus' hemelvaart en zijn terugkomst 'het eerste duizendjarig rijk'. De tijd ná Jezus' terugkomst totdat Hij alles teruglegt in de handen van Zijn Vader, noem ik het tweede duizendjarig rijk'.⁶

Ik denk dat Jezus in vers 14 teruggaat naar het eerste duizendjarige rijk: 'Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren'. Vóór Jezus' terugkomst worden er nog steeds velen geroepen, maar relatief weinigen geven daaraan gehoor. Zij komen niet in de hemel. Zij gaan in eerste instantie naar de hel, waarvan Jezus de sleutels⁷ heeft. Jezus is ná zijn overwinning op alle boze machten de Cipier. Ná Jezus' overwinning op de boze machten komt iedereen Jezus tegen. De gelovigen komen hun Heiland tegen in de hemel. De ongelovigen komen hun Rechter tegen in de hel.

Zodra Jezus terugkomt en alle mensen uit de dood opstaan, krijgt iedereen een onsterfelijk lichaam. Een fysiek lichaam, aangepast op de omstandigheden van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Dat betekent dat de hel leeg raakt. Het is niet voor niets dat Jezus zo vaak spreekt over de Gehenna, de vuilstortplaats buiten het Jeruzalem van zijn tijd. Ik denk dat Hij daarbij het oog had op het gebied buiten de muren van het nieuwe Jeruzalem. Buiten die prachtige stad is het in het begin van Jezus' troonsbestijging niet veilig, om het zacht uit te drukken.

Want de ongelovigen mogen de stad niet in⁸ en Jezus heeft in het begin de hele nieuwe wereld nog niet aan zich onderworpen. Dat einddoel wordt bereikt ná het laatste oordeel, als iedereen rechtvaardig is gestraft en tot inkeer is gekomen. Als iedereen Jezus als hun HEER erkent en hun knieën voor Hem buigen.⁹ En Hem alle eer geven.

In 1 Korintiërs 15:20-28 lezen we hoe Gods heilsplan voltooid wordt. God de Vader komt bij de mensen wonen en Jezus overhandigt zijn Vader de door Hem overwonnen en prachtig herstelde wereld. Zodra de Vader er is, begint het bruiloftsfeest. Want de Vader geeft de bruid, allen die tot geloof zijn gekomen, terug in de handen van de Bruidegom.

⁶ [Boek-in-A4-formaat.pdf](#), blz. 19

⁷ Openbaring 1:18

⁸ Openbaring 22:15

⁹ Filipenzen 2:8-11